

slaget, at varen betragtes som mangelfuld, hvis ikke den manglende overensstemmelse følger af parternes aftale, jf. den foreslåede § 76, stk. 1, nr. 4, 2. led.

Til stk. 1

Bestemmelsens 1. led angiver det grundlæggende princip, at varen med hensyn til art, mængde, kvalitet og andre egenskaber skal stemme overens med det, der er aftalt.

Efter bestemmelsen er udgangspunktet således, at der må foretages en konkret mangelsvurdering på grundlag af parternes aftale. Henvisningen til aftalen indebærer i første række, at varen skal stemme overens med de vilkår, der udtrykkeligt er fastlagt i parternes aftale. Princippet om varens kontraktmæssighed rækker imidlertid videre, idet også parternes berettigede forudsætninger og andre omstændigheder ved aftaleindgåelsen vil have betydning for fastlæggelsen af aftalens nærmere indhold.

En vare vil, selv om den er fejlfri, være behæftet med en mangel, hvis den på et eller flere punkter afviger fra det aftalte. Dette gælder, uanset om varen i øvrigt er af en højere kvalitet, end forbrugeren havde grund til at regne med.

Det kan imidlertid forekomme, at parternes aftale ikke giver særlige holdepunkter for, hvilke krav forbrugeren kan stille til salgsgenstanden. I så fald må salgsgenstandens egenskaber vurderes ud fra mere generelle kriterier, jf. det foreslåede stk. 2.

Efter stk. 1, 2. led, skal forbrugeren i forbindelse med købet have de fornødne oplysninger med henblik på montering, anvendelse, opbevaring og vedligeholdelse af salgsgenstanden.

Som eksempler på oplysninger, der er omfattet af den foreslåede bestemmelse, kan nævnes instruktioner om montering af møbler, der leveres usamlede, anvisninger om elektriske apparaters brug og funktioner, oplysninger om temperaturforhold ved opbevaring af fødevarer samt vaskeanvisninger for tekstiler.

Sælgers forpligtelse består i at sørge for, at forbrugeren modtager de pågældende oplysninger. Forpligtelsen skal efter bestemmelsen opfyldes *i forbindelse med købet*.

De pågældende oplysninger kan således gives af sælgeren selv, men bestemmelsen stiller ikke krav herom, idet sælger alene er forpligtet til at sikre sig, at forbrugeren får oplysningerne. Navnlig ved masseproducerede varer kan det forekomme, at producenten har forsynet varen med en anvisning for brug, opbevaring mv. I så fald er sælgers forpligtelse opfyldt, hvis en brugsanvisning mv. indeholdende de fornødne oplysninger følger med varen til forbrugeren.

Den foreslåede bestemmelse er ikke begrænset til at vedrøre oplysninger, der kan have indflydelse på købsbeslutningen. Eksempelvis vil en medfølgende brugsanvisning, som forbrugeren først bliver bekendt med i forbindelse med sin efterfølgende udpakning af varen, ikke have indgået i forbrugerenes bedømmelse af varen. Som omtalt i de almindelige bemærkninger pkt. 5.1.2.1. kan der imidlertid også efter gældende ret foreligge en mangel i denne situation, jf. lovens § 76, stk. 1, nr. 4, og § 44, idet forbrugeren i almindelighed er berettiget til at forvente, at der medfølger en tilstrækkelig brugsanvisning. Beskadigelse af salgsgenstanden som følge af, at forbrugeren har behandlet den i overensstemmelse med (fejlagtige oplysninger i) en brugsanvisning, kan også efter de gældende regler normalt påberåbes som en mangel.

Ud over at videreføre den gældende retstilstand på dette punkt præciseres det med lovforslaget, at det forhold, at forbrugeren ikke modtager de fornødne oplysninger, i sig selv kan påberåbes som en mangel, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 7 (den foreslåede § 76, stk. 1, nr. 4, 2. led).

Sælger skal efter den foreslåede bestemmelse sikre sig, at forbrugeren får *de fornødne oplysninger* om de nævnte forhold. Sælgers oplysningspligt relaterer sig dermed i første omgang til standardoplysninger vedrørende salgsgenstanden. Navnlig ved salg af standardvarer må sælger i mangel af særlige holdepunkter for andet kunne gå ud fra, at forbrugeren har brug for de oplysninger, der i almindelighed er nødvendige for, at en gennemsnitlig forbruger er blevet oplyst i tilstrækkeligt omfang. Omfanget af oplysningspligten må således som udgangspunkt bero på en objektiv vurdering af, hvilke oplysninger der i almindelighed er af betydning for den sædvanlige anvendelse mv. af produktet.

Konkrete forhold kan imidlertid medføre, at der i visse situationer bør gives yderligere oplysninger. Dette vil navnlig kunne tænkes, såfremt der er tale om køb af ikke standardiserede varer, eller hvis forbrugeren konkrete tilkendegivelser viser sælgeren, at forbrugeren agter at anvende varen til et særligt formål, hvortil der kræves en vejledning, der ligger ud over det sædvanlige. Konkrete omstændigheder ved købet kan på den anden side også føre til, at oplysningspligten er mindre vidtgående end ellers, eksempelvis hvis forbrugeren som fagkyndig har særlig viden omkring det pågældende produkt.

Afhængig af, hvilke varer der udbydes, og hvilke persongrupper der i almindelighed efterspørger de pågældende varer, kan oplysningspligten endvidere tænkes opfyldt ved, at forbrugeren henvises til, hvor der